

Lélekezeti

A kecskeméti evangélikus gyülekezet hírlevele – 2023/3. szám

Az öröm arra vár, hogy kirobbanjon

„Ne féljeteK, mert íme, nagy örömet hirdetek nekteK, amely az egész nép öröme lesz: üdvözítő született ma nekteK, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.”
(Lk 2,10b–11)

Manapság a kollektív szorongás idejét éljük. Világszinten olyan események történnek körülötünk, amelyek egyaránt okoznak félelmet fiatalnak és idősnek, gazdagnak és szegénynek, akárhol éljenek is. Az elmúlt időszakban megéltünk együtt koronavírus-járványt, aggódtunk a háborús hírek miatt, frusztrált minket a növekvő infláció és sokakat magával ragadott a klímaszorongás. A félelem – legyünk bár különböző emberek – mégis nagyon hasonló okokból és hasonló módon jelenik meg az életünkben.

Nem véletlen, hogy sokszor úgy érezzük, az egész társadalom, sőt a magyarok úgy általában feszültek és frusztráltak mostaná-

ban. Még akkor is gyötör ez az érzés, ha tudjuk, hogy ezt nem lehet így általánosítani. A kollektív félelmet már ismerjük. De vajon létezik kollektív öröm is?

Szenteste ünnepének igéjében az angyal azzal szólítja meg a rémült pásztorokat, hogy olyan örömet hirdet nekik, ami az egész nép öröme lesz. Vajon miért tartja fontosnak külön megemlíteni, hogy ez az öröm ez nemcsak őket érinti, hanem az egész népet is? Nem túl nagyravágyó azt gondolni, hogy egy polarizált, elnyomott nép képes ugyanannak az egy dolognak örülni...?

Az öröm akkor az igazi, akkor teljes, ha megosztható. Ha nem kell magunkban tartanunk és a mosolyunkat elnyomnunk, hanem bátran ugorhatunk a nyakába a mellettünk állónak, nyugodtan felkiálthatunk lelkesedésünkben és elújságozhatjuk, hogy milyen öröm ért minket. Mint ahogyan a kisgyerek is gyorsabban szedi a

lábait, mikor ötöst hoz haza az iskolából, hogy minél hamarabb elmesélje a szüleinek a jó hírt. Vagy amikor a sikeres lánykérés után a szerelmes pár egyből telefonál a rokonságnak, barátoknak, mert nem bírják magukban tartani a boldogságukat.

Az öröm arra vár, hogy kirobbanjon. Örömről sosem csak a miénk, hanem mindazoké is, akik tudnak velünk örülni. Ha titkolnunk kell, akkor megfakul és eltűnik, mielőtt még kiteljesedett volna. Ezért az öröm nem is lehet más, csak kollektív érzés.

A kollektív öröm pedig legyőzi a kollektív félelmet, ahogyan a pásztorok félelme is elpárolgott, mihelyt megtudták, hogy van miért örvendezniük. Ma, amikor úgy érezzük, hogy életünket teljesen beborítja a szorongás sötétsége, éppen arra van szükségünk,

hogy felfedezzük: tudunk együtt örülni is. Van minek örülnünk, a sok nehézség ellenére. Talán hihetetlennek tűnik... A mi szintén megosztott, sokat gyűlölködő népünk is képes lehet ugyanannak a dolognak örülni?! Hiszen sokszor még a karácsonyi asztalnál is összeveszünk!

De miért ne lehetne idén ez is a karácsonyi csoda része? Hiszen a jászolnál meghajolnak pásztorok és királyok, szegények és gazdagok, fiatalok és idősek, egy emberként hajtva fejet a legnagyobb – és egyben legkisebb – Király előtt. Jézus már a születésével is egyesítette az egyébként különböző embereket, és megteszi ma is, újra meg újra. A Megváltó születése közös örömről szól, amely arra vár, hogy együtt ünnepezzük meg.

Kovács Barbara

Ünnepi istentisztelek

- **December 24., vasárnap:** 10 órakor advent negyedik vasárnapi istentisztelet, 14.30-kor szentesti istentisztelet Kecskeméten.
- **December 25., karácsony ünnepe:** úrvacsorás istentisztelet 9 órakor Helvécián, 10 órakor Kecskeméten, 15 órakor Orgoványon.
- **December 26., karácsony második napja:** 9 órakor istentisztelet Kiskunfélegyházán, 10 órakor úrvacsorás istentisztelet Kecskeméten.
- **December 31., vasárnap, óév napja:** 10 órakor és 14.30-kor istentisztelet Kecskeméten.
- **Január 1., hétfő, újév napja:** 10 órakor istentisztelet Kecskeméten.

Egy hétvége – három évszak

Látogatás a Hyvinkää-i testvérgyülekezetben

Április-május idéző időjárás volt azon az októberi napon, amikor – eleget téve finn testvérgyülekeztünk meghívásának – útra kerekedtünk, Trincsi Andrea hitoktató, Kovács Barbara lelkésznő és jómagam. Korábbi finnországi tanulmányaim alatt már megtanultam, jelentős időjárásbéli különbség várható, így hiába a tavasziasan meleg ősz idehaza, téli ruhákkal felvértezve ültünk a repülőre.

Egy pénteki napon utaztunk Helsinkibe, ahol már várt bennünket a testvérgyülekezetünk két munkatársa: Päivi és Johanna. Ők vittek első nap „haza” Hyvinkää városába, amely mintegy félórányi autóútra található a főváros repterétől. Első utunk a

gyülekezetbe vezetett, ahol fogadott minket az igazgatólelkész, Virpi Koivisto. A mintegy harmincezer (!) egyháztagot számláló gyülekezetben több, mint tíz lelkész dolgozik. Külön megtiszteltetés volt, hogy a hosszú hétvége során Virpi lelkésznő *(képünkön közepen)* személyesen kísért bennünket végig.

Első este a gyülekezet nemzetközi csoportjával találkoztunk, akikkel együtt vacsoráztunk. A vacsorát a lelkészi hivatal konyháján készítette egy főállású szakács, aki minden nap főz a lelkészi hivatal mintegy száz főállású munkatársára, de ha rendezvény van, akkor többszáz főt is ki tudnak szolgálni. A különleges finn

falatok elfogyasztása közben ismerkedtünk meg a gyülekezet vezetőivel, illetve a nemzetközi csoporttal. A vacsora után a templom bemutatása következett, avatott idegenvezető segítségével csodálkoztunk rá az 1960-as években épült gyönyörű épületre, mely országszerte ismert temploma a finn evangélikus egyháznak. Lenyűgöző méretei, egészen egyedi építészeti megoldásai valóban páratlanok, sok csoport látogatja meg a templomot.

Másnap, szombaton reggel városnézésre vittek bennünket; egy idegenvezetéssel foglalkozó kedves gyülekezeti tag kísért minket. Meglehetősen különle-

ges élmény volt öten utazni egy csak nekünk bérelt ötven személyes buszon. Megtekintettük egy hozzánk tartozó kisebb templomot, majd egy gyülekezeti ifjúsági házat. Az ebédet követően a gyülekezet által működtetett, ukrainai menekültek integrációját elősegítő missziót ismerhettük meg, megtekintve az ukránoknak fenntartott adományboltot. Kora délután Hyvinkää egy másik fő látványosságát jártuk végig: a Finn Vasúti Múzeumot.

Szombat délután a gyülekezet nyaralójába mentünk autókkal, ahol egy gyerekkórus készült egy fellépésre. A jelenlévő harminc gyermek egy félórás koncertet adott nekünk, mely egyben az ő főpróbájuk is volt. A gyülekezet üdülője természetesen egy tóparton volt, saját stranddal, stégekkel. Kihagyhatatlan volt a vízparton lévő szaunaházban való szaunázás, majd a kétfokos vízben való megmártózás – ez utóbbi csak lelkésznek sikerült teljes egészében. Vacsora közben lehetőségünk volt megismerkedni a gyermekmunkát szervező gyülekezeti munkatársakkal is.

Vasárnap az istentiszteleten szolgálhattunk. Barbara lelkész-nő és Andrea hitoktató igeolvasással készült, jómagam pedig úrvacsorát osztottam harmadmagammal. Felemelő érzés volt,

hogyan a vezető lelkész az istentisztelet számos pontján kereste a kapcsolódási pontokat. Különösen meleg szavakkal köszöntöttek a gyülekezet előtt bennünket, magyar énekeket választottak (finn nyelven énekelték őket), illetve a prédikáció során is az első este beszélgetéseinek témáiból merített Virpi Koivisto igazgató.

Istentisztelet után szeretetvendégség volt a lelkészi hivatalban. Ezen az alkalmon Barbara lelkésző tartott előadást a kecskeméti gyülekezetéről, a magyarországi, valamint a kecskeméti evangélikusok történelméről és jelenéről, a kihívásainkról, örömeinkről és a szolgálati területeinkről. A jelenlévőkkel való beszélgetésekben, illetve az előadást követő kérdésekben sok gyülekezeti tag csodálkozott rá arra, hogy milyen kihívásokkal küzd egy kevés lélekszámú egyház.

Finnországban az evangélikus egyház a legnagyobb egyház, automatikus tagsággal. Ebből fakad az, hogy a bő negyvezres lélekszámú városban harmincezen tartoznak a gyülekezethez hivatalosan. A vasárnapi ebéd közben a lelkészekkel megállapítottuk, hogy egészen másfajta kihívásokat rejt a két helyzet, ugyanakkor mind a nagyobb, mint a kisebb gyülekezetben az a fontos, hogy Krisztust tudjuk-e középre állíta-

ni. Ha Krisztus a gyülekezet igazi vezetője, akkor az emberek ott-honra találnak benne.

Vasárnap este koncertre vittek minket, ahol egy északi országokban igen ismert formáció, a Rajaton lépett színpadra a város hangversenytermében. Vendéglátóink érkezésünk előtt felvették a kapcsolatot a szervezőkkel, és tudomásukra adták, hogy külföldi vendégek is érkeznek a koncertre. Így – ahogyan kiemelték: csak miattunk – angol nyelvű konferálás is volt. A hangverseny szünetében pedig egy félreeső helyen terített asztallal vártak minket.

A hétvége minden egyes programpontján éreztük a felénk áradó figyelmet és szeretetet. Valóban sokat készültek az érkezésünkre, és végig érezhető volt, hogy nemcsak mi, személy szerint, hanem a kecskeméti gyülekezet egésze is fontos nekik, számontartanak minket, imádkoznak értünk.

Hétfőn a havas Finnországtól elbúcsúzva emelkedtünk a felhők fölé, majd Magyarországra érkezve várt bennünket a „tavaszi” időjárás. A finn testvéreink a mi húsz fokos október végi időnkre, mi pedig az ő havas tájakra irigykedtünk. Megegyeztünk abban, hogy ha Isten is úgy akarja, akkor ismét találkozunk, terveink szerint legközelebb Kecskeméten.

Hajduch-Szmola Patrik

Női kör: feltöltődés és elmélyülés

2022 őszén indult gyülekezetünkben a női kör Kovács Barbara lelkész nő vezetésével. Minden hónap első szerdáján jövünk össze, és másfél órát vagyunk együtt.

Ha csak szavakat kellene gyűjtenem erről az alkalomról, akkor ezek jutnak róla eszembe: megpihenés, körbevesz, megtart, szeretettel, nagyon várom, szeretem, támogat, szusszanás, énidő, elmélyülés, lelki egészség, spirituális

feltöltődés, „bárcsak gyakrabban lenne”, „de jó hogy van”.

Az élet nagy rohanásában ritkán van alkalom arra, hogy megálljunk, elcsendesedjünk és végiggondoljuk az életünk történéseit, vagy nagyobb léptékben értékrendünket, hosszabb távú céljainkat, kapaszkodóinkat. Erre teremtenek lehetőséget számomra ezek a szerdák.

Lehoczky Szolvia

A Glória énekkar „naplójából”

A kórus női tagjai a nyári szünetben sem szakadtak el egymástól teljesen. Két szép napot töltötünk el együtt Tóserdőben sok beszélgetéssel, énekléssel, pihe-néssel. Szeptembertől újra heti egy próbán (keddenként 17 órától) igyekeztünk felkészülni a várható szolgálatokra: a Barátok templomában tartott adventi ökumenikus kórustalálkozóra, a Kátana József Könyvtárban a Kórusok délutánja címmel megrendezett programra, illetve a főtéri gyertyagyújtásra.

Elkészítettünk egy hangfelvételt az „*Ó, én lelkem, mért csüggedsz el?*” kezdetű ének (*Evangelikus énekeskönyv*, 341) vegyeskari feldolgozásából, melynek szövegírója Paul Ger-

hardt (1607–1676). Az evangélikus lelkész emlékére a németországi Lübber városában a helyi múzeumnak az a célja, hogy az ő énekei minél több nyelven szólaljanak meg.

A magyar előadást a mi felvételünk fogja képviselni. Számmunkra Mann Axel testvérünk fedezte fel ezt a lehetőséget. Sajnos neki már élőben nem tudjuk megköszönni, de hálával gondolunk rá, mert ez a feladat egy fontos dologra irányította figyelmünket: énekeskönyvünk Paul Gerhardt által írt szövegeire. Ezek átélt tolmácsolása, megszólaltatása mélyen formálja, erősíti hitünket. Október 31-én, a reformációi istentiszteleten gyülekezetünk már ezt a kórusművet is hallhatta tőlünk.

Köszönjük férfi kórustagjaink közreműködését, Gerhát Balázsnak a felvétel elkészítését.

Továbbra is szeretettel hívunk, várunk új kórustagokat! Kórusunk számára fontos ez az ige:

„...teljesedjete be Szentlélekkel [...] énekelvén és dicséretet mondván szívetekben az Úrnak” (Ef 5,18b.19b, revidéált Károli-fordítás).

Oroszné Tornyai Lilla

Ifis az ifiről

Az ifióra nemcsak egy szimpla péntek délutáni program, hanem olyan elfoglaltság, ahova örömmel megy minden fiatal! Olyan alkalom, ahol lehetek önmagam, mert tudom, hogy mindenki elfogad olyannak, amilyen vagyok. Olyan hely, ahová bármelyik pillanatban, ha belépek, mindenki arcán két dolgot látok: csillogó szempárokat és nagy mosolyt. Ifin minden van, ami egy ember életében jó lehet. Sok-sok program, melyek mind felejtethetle-

nek. Dalok, éneklés, és számos egyéb kis apróság, ami aztán felvidítja az egész napját mindenkinek. Az egészben talán a legjobb az, hogy Isten világáról még többet tudhatunk meg.

Én magam nem olyan régen lettem tagja a közösségnek, azonban attól az első pillanattól fogva azóta is ugyanazt a kérdést teszem fel magamban újra és újra: „Vajon miért nem kezdtem el korábban járni ifire?”

Kormos Petra

A fény érkezésére várva

Advent első vasárnapján, december 3-án rendeztük meg gyülekeztünk adventi családi délutánját. Előbb a családok együtt készíthették el koszorújukat, majd órától Szabó Mátvás zeneterapeuta tartott ünnepre készülő foglalkozást. A gyerekek bevonásával harangok és csengők megszólaltatása színesítette az ismert és újonnan tanult énekeket.

A folytatásban az istentiszteleten Kovács Barbara lelkész nő izgalmas, interaktív módon hozta közel hozzánk az adventi üzene-

tet: karácsonykor Jézus személyében a fény érkezik hozzánk, ő maga világítja meg az életünket. A fényt jelképesen is haza lehetett vinni: az adventi koszorúról mindenki meggyújthatta saját gyertyáját, melyet féltve őrizve vihetett el otthonába.

Az alkalom szeretetvendégséggel, kötetlen beszélgetéssel zárult, hívogatva mindenkit egy újabb közeli közös együttlétre, a december 17-én tartandó gyerekkarácsonyra.

Trinci Andrea

Barackvirág óvoda – a gyerekekért és a családokért

A Kecskeméti Barackvirág Evangélikus Óvoda két évvel ezelőtti megnyitásakor arra törekedtünk, hogy olyan közösséget alakítsunk ki a szülők és a gyermekek számára, ahol családias a légkör, ahol kölcsönös a bizalom, ahol együtt neveljük a gyermekeket.

Az óvodai nevelésnél feladtunk, hogy elültessük a gyermekekben a keresztény értékek iránti fogékonyságot, megismertessük őket hagyományainkkal, tárgítsuk tudásukat. Fontos számunkra, hogy a gyerekek biztonságban érezzék magukat, szereszenek óvodába járni. Mindennapjainkba beépítjük a gyermekek

fejlesztése és nevelése mellett az interaktív hittan foglalkozásokat, a sétákat, a színházi előadásokat, a kézműves foglalkozásokat, a „Vitamin-tornát”, az „ÍTR” játékos mozgást és sok egyéb érdekes tevékenységet.

A közösségépítés nemcsak a csoportokon belül fontos, hanem a szülők között is. Nagy az igény a közös programok, családi események iránt. A családi-napot június első szombatján tartjuk, ahol sportjátékokkal, kézművesfoglalkozással, táncházzal várjuk a családokat.

A szeptember első nagy eseménye a Mihály-napi vásár. A

gyermekkel hetekkel előtte már tervezetünk, különböző apró ajándékokat készítünk, melyet a vásár napján „petákért” megvásárolhatnak. A délutánt színesítjük közös játékkal, táncházzal és sok-sok finomsággal.

A Márton-napi délutánra együtt érkeznek a családok és közösen készítik el a lámpást. A munka fáradalmi után libazsíros kenyérral és süteményekkel várjuk a vendégeket, táncházzal frissítjük fel őket, majd énekszóval és a lámpásokkal körbesétáljuk az óvodát.

A karácsony közeledtével vásárt rendezünk. Ezzel a rendezvénnyel segíteni szeretnénk a szülőknek az ajándékozásban. A szülők a gyerekekkel együtt vásárolhatnak apróságokat, ékszereket, könyveket, horgolt angyalkákat és még sok minden szépet.

Emellett finom karácsonyi keksz-szel, forró teával és forralt borral kedveskedünk a családoknak.

Szeretnénk, hogy ebben a rohanó világban még egy kicsit megálljunk és beszéljünk egymással, miközben a gyermekek karácsonyfadíszeket készíthetnek. Az évet a templomban zárjuk a karácsonyi családi istentisztelettel, a gyermekcsoportok műsorával.

Törekszünk arra, hogy figyeljünk egymásra, segíteni tudjunk a szülőknek a gyermeknevelésben, és megtartsuk azt a szakmai színvonalat, melyet minden dolgozónk magas szinten művel. Szeretnénk, ha a gyermekek és a szülők egyaránt azt éreznék, hogy jó az óvodánkba megérkezni, jó a mi közösségünkhöz tartozni

Tulipán Gabriella

megbízott intézményvezető

Mit jelent letenni a parókusi vizsgát?

A lelkésznek készülő teológushallgatók hat évig végzik egyetemi tanulmányaikat, amelynek végén kérhetik lelkésszé szentelésüket. A lelkészavatás után újabb két évig egy másik kolléga mellé kerülnek beosztott lelkésznek. Ez tulajdonképpen hasonló az orvosok számára kötelező rezidens képzéshez. Ez idő alatt a lelkész a püspök fennhatósága alatt áll, vagyis ő dönthet arról, hogy melyik gyülekezetbe küldi ki őt.

Két év után viszont az illető jelentkezhethet a parókusi alkalmassági vizsgálatra, vagy más néven lelkészképesítő vizsgára. Ez nem kötelező, enélkül is végezhet valaki lelkészi szolgálatot, de csak beosztott lelképásztorként, a püspök fennhatósága alatt. Aki viszont sikeresen teljesíti a vizsgát, az onnantól kezdve önálló szolgálatra alkalmas, a gyülekezetek meghívhatják lelkészüknek, ő pedig önállóan dönthet egy-egy parókusi állás elfogadásáról.

A vizsgának két része volt. A beadandó dolgozatban egy vasárnapi igehirdetést, egy keresztlői, esküvői vagy temetésen elhangzott prédikációt kellett ismertetni elő- és utótanulmánnyal együtt. Emellett egy körülbelül félórás előadást, illetve a gyülekezet erősségeiről és gyengeségeiről

szóló analízist kellett prezentálni. A szóbeli vizsgára egy előre megadott tételsorból is fel kellett készülni, amelyben a lelkészi munkát érintő gyakorlati kérdések szerepeltek.

A lelkész életében egy fontos mérföldkő a parókusi alkalmassági vizsgálat. Amennyiben a lelkész a vizsga letétele után megválasztják egy gyülekezetben, és hivatalosan is beiktatják a szolgálatba, az egy erős elköteleződést fejez ki mind a gyülekezet, mind pedig a lelkész részéről. Annak kinyilvánítása ez, hogy határozatlan időre elfogadja a gyülekezet által kínált lelkészi állást.

Az én esetemben ennek talán kisebb a jelentősége, mint egy egyedül szolgáló kolléga esetében, mivel én a férjemmel – aki már évekkel ezelőtt teljesítette ezt a vizsgát – közösen kerültem a kecskeméti gyülekezetbe. Tavaly augusztus eleje óta itt vagyok beosztott lelkész. Számomra így nem kérdés, hogy hol folytatom a szolgálatot, most ugyanis a gyülekezet közgyűlése a december 17-i ülésén engem is megválaszthat parókus lelkésznek. Ha ez megtörténik, akkor a tervek szerint januárban a hivatalos beiktatási alkalomra is sor kerülhet.

Kovács Barbara

Tisztújítás gyülekezetünkben

Egyházunkban hatévente általános tisztújítást tartunk.

Ennek értelmében gyülekezetünk jelenlegi presbitériuma is megújítás előtt áll, hiszen a 2018-ban megkezdett ciklusuk 2024-ben lejár. Az újonnan megválasztott testület beiktatásának a törvényben szabályozott módon március 31-ig kell megtörténnie. Ekkor a gyülekezeti szinten lezárul a tisztújítás, de a felsőbb – egyházmegyei, illetve egyházkerületi – egyházkormányzati szinteken csak ezt követően kezdődik majd a folyamat.

Gyülekezetünkben januárban kezdünk részletesen foglalkozni a kérdéssel, és terveink szerint húsvét ünnepén szeretnénk iktatni az

új testületet. A pontos dátumokat és a választás menetrendjét januárban tesszük közzé.

Ahhoz, hogy a gyülekezeti tagok élhessenek a választói jogokkal, kérjük, hogy rendezzék erre az évre az egyházfenntartói hozzájárulásukat. Egyházbizottságunkban ugyanis az számít hivatalosan a gyülekezet tagjának, aki (egyelőre tetszőleges összegű) hozzájárulásával részt vállal gyülekezetünk anyagi terheinek közös viselésében.

Hordozzuk imádságban gyülekezetünk vezető testületét. Isten adja, hogy a következő ciklusban is minél többen tudjanak ilyen értelemben is szolgálatba állni!

H.-Sz. P.

Az egyházfenntartói hozzájárulás befizethető

- személyesen istentisztelet után vagy hétfőnként a hivatalban;
- átutalással a következő számlaszámra: Kecskeméti Evangélikus Egyházközség, 117320002-20522818;
- bankkártyával a *perselypenz.lutheran.hu* internetes oldalon, a gyülekezet kiválasztása után.

Lélekzet – A kecskeméti evangélikus gyülekezet hírlevele – 2023/3. szám

Felelős kiadó: Hajdich-Szmola Patrik.

Szerkesztette: Kovács Barbara, Zsolczainé Vitális Judit.

Lelkészi Hivatal: 6000 Kecskemét, Arany János u. 1. Telefon: 76/323-506.

Honlap: <http://kecskemet.egyhazkozseg.hu>

Soli Deo Gloria közhasznú alapítványunk adószáma: 19049498-1-03

Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035

Egy különleges évindítás csodákra képes!

Egy év zárása és egy új kezdete a legtöbb ember számára valami különleges érzést és gondolatot hordoz, és magában rejti a változtatás lehetőségét. A megújulást egy tudatosabb szemléletmóddal, megannyi új célkitűzéssel, tervvel próbáljuk megvalósítani. Sokszor ez kimerül a külsőségekben, pedig a titok sokkal mélyebben van. A látható, testi dolgokon túl lélekben is készülnünk kell valami újra, jobbra, szebbre és élhetőbbre – másra, mint ami mögöttünk van, ami elmúlt.

A 2024-es év ígéje erre ad lehetőséget: „*Minden dolgotok szeretetben menjen végbe.*” (1Kor 16,14I)

Hogyan tegyük? Becsapjuk magunkat, ha azt gondoljuk, hogy ez olyan egyszerű lesz számunkra. Ha őszintén tekintünk háborgó világunkra, benne saját élethelyzetünkre, akkor látnunk kell, hogy ezek túlnőnek rajtunk. Segítségre van szükségünk, ha hinni, bízni, reménykedni akarunk.

Pál apostol a már idézett gondolattal zárja a korinthusi gyülekezethez írt első levelét. Hiteles a bizonyágtétel, mert ott is voltak megoldhatatlanak látszó helyzetek. Tanácsot ad: éljetez szeretettel! A tanácsból életformáló parancs lehet a mi számunkra a jövőre, az előttünk lévő útra.

Szeretettel élni azt jelenti, hogy Istennel éljük az életünket. Velünk van, él, működik a szeretet! Az első karácsony óta tudjuk, hogy ez nem csak egy szép érzés, hangulat, amely hitünk számára elérhető valóság. Isten a szeretet! Testet öltött, belépett a világba, hogy megoldást hozzon és megmentse azt.

Mert Ő halálosan szereti a világot és minden embert. Szeretete a legnagyobb erő, amit ajándékba kapunk. Nem birtokolhatjuk, mert ez mindig a felülről jön. Drága lehetőség, hogy tudunk-e belőle és vele élni a mindennapokban. Tudjuk-e, merjük-e alávetni magunkat mindig, mindenkor és minden dolgunkban Isten életformáló, mentő szeretetének? Szeretete csak így működik. Szeret, hogy te is szeretni tudj. Hagyd magad szeretni, és hagyd, hogy minden Isten akaratára szerint történjen. Látni fogod a változást, mert melletted ott lesz az Isten minden gondolatban, kimondott szóban és szeretetből fakadó cselekedetben.

Augustinus (Szent Ágoston) mondása legyen minden napunk meghatározója: „Szeress, és tégy, amit akarsz!” Hidd, megváltozhat minden! Így Isten áldása kíséri az új esztendő.

Kis János